

GIÁC MƠ TRƯỜNG SƠN
Thơ Tuệ Sỹ
An Tiêm in lần thứ hai.
Sydney, Úc Đại Lợi cuối Thu năm 2003

Cùng một tác giả

An Tiêm đã xuất bản:
Thiền Luận (tập II, III) (sẽ tái bản)
Tô Đông Pha Những Phương Trời Viễn Mộng

Bìa và các phụ bản:

ĐINH CƯỜNG

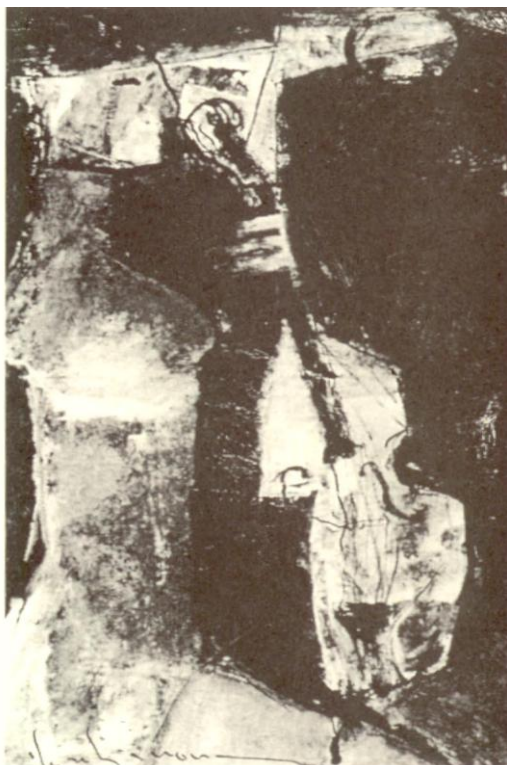
TUỆ SỸ

**GIẤC MƠ
TRƯỜNG SƠN**

AN TIÊM

PHƯƠNG TRỜI VIỄN MỘNG

*Anh ôm giấc mộng đi hoang
Biết đâu mà kiếm trắng ngàn cho em.*

MỘNG TRƯỜNG SINH

Đá mòn phơi nẻo tà dương
Năm nghe nước lũ khóc chừng cuộc chơi
Ngàn năm vang một nỗi đời
Gió đưa cuộc lữ lên lời viễn phương
Đan sa rã mộng phi thường
Đào tiên trụ lá bên đường tử sinh
Đông hoang mục tử chung tình
Đăm chiêu dư ảnh nóc đình hạc khô.

CÁNH CHIM TRỜI

Một ước hẹn đã chôn vùi tang tóc
Cánh chim trời xa mãi giữa lòng sâu
Nghe một nỗi hao mòn trong thoáng chốc
Một mùa thu một vụn tiếng kêu gào
Khuya còn lạnh sương mù và gió lốc
Thở hơi dài cát bụi cuốn chiêm bao.
Bên cửa sổ bên kia đồi sao mọc
Một lần đi là vĩnh viễn con tàu
Đi để nhớ những chiều pha tóc trắng
Mắt lưng chừng trông giọt máu phiêu lưu.

HƯƠNG NGÀY CŨ

Màu nắng xé ôi màu hương tóc cũ
Chiều trơ vợ chiều dạt mây hồn tôi
Trời viễn mộng đọa đầy đi mấy thuở
Mộng kiêu hùng hay muối mặn giữa trùng khơi.

HOÀI NIỆM

Một đêm thôi mắt trâm sâu đáy biển
Hai bàn tay khói phủ tóc tơ xa
Miền đất đỏ trắng đã gầy vĩnh viễn
Từ vu vợ bên giấc ngủ mơ hồ.

Một lần định như sao ngàn đã định
Lại một lần nông nổi vết sa cơ.
Trời vẫn vầy vẫn mây chiều gió tĩnh
Vẫn một đời nghe kể chuyện không như
Vẫn sống chết với điều tàn vờ vĩnh
Để mắt mù nhìn lại cõi không hư.
Một lần ngại trước thông già cung kính
Chẳng một lần nhảm lẫn không ư ?
Ngày mai nhé ta chờ mi một chuyện
Hai bàn tay khói phủ tóc tơ xa.

KHUNG TRỜI CŨ

Đôi mắt ướt tuổi vàng cung trời hội cũ
Áo màu xanh không xanh mãi trên đồi hoang
Phút vội vã bỗng thấy mình du thủ
Thấp đèn khuya ngồi kể chuyện trăng tàn
Từ núi lạnh đến biển im muôn thuở
Đỉnh đá này và hạt muối đó chưa tan
Cười với nắng một ngày sao chóng thê
Nay mùa đông mai mùa hạ buồn chẳng
Đếm tóc bạc tuổi đời chưa đủ
Bụi đường dài gót mỗi đi quanh
Giờ ngó lại bốn vách tường ủ rú
Suối rừng xa ngược nước xuôi ngàn.

MƯA CAO NGUYÊN

1.

Một con én một đoạn đường lay lắt
Một đêm dài nghe thác đổ trên cao
Ta bước vội qua dòng sông biên biệt
Đợi mưa dầm trong cánh bướm xôn xao

2

Bóng ma gọi tên người mỗi sáng
Từng ngày qua từng tiếng vu vơ
Mưa xanh lên tóc huyền sương nặng
Trong giấc mơ lá dạt xa bờ.

3

Người đứng mãi giữa lòng sông nhuộm nắng

Kể chuyện gì nơi ngày cũ xa xưa
Con bướm nhỏ đi về trong cánh mỏng
Nhưng về đâu một chiếc lá xa mùa

4

Năm tháng vẫn như nụ cười trong mộng
Người mãi đi như nước chảy xa nguồn
Bờ bên lạ chút tự tình với bóng
Mây lạc loài ôi tóc cũ ngàn năm.

TÓC HUYỀN

Tang thương một dải tóc huyền
Bãi dâu ngàn tuổi mấy miền hoang vu
Gởi thân gió cuốn xa mù
Áo xanh cát trắng trời thu muện màng
Chênh vênh hoa đỏ nắng vàng
Gót xiêu dốc núi vai mang mây chiều
Tóc huyền loạn cả nguyên tiêu
Lãng du ai ngỡ cô liêu bạc đầu.

HẬN THU CAO

Quì xuống đó nghe hương trời cát bụi
Đôi chân trần xuôi ảo ảnh về đâu
Tay níu lại những lần khân chìm nổi
Hận thu cao mây trắng bỗng thay màu

Ta sẽ rũ gió lùa trên tóc rồi
Giọng ân tình năn nỉ bước đi mau
Còn rộn rã bởi hoang đường đã đổi
Bởi phiêu lưu ngày tháng vẫn con tàu
Vẫn lặn lóc với đá mòn dứt nổi
Đá mòn ơi cười một thuở chiêm bao.
Quì xuống nửa ngủ vùi trong cát bụi
Nửa chừng say quán trọ khóc lao xao
Tay níu nửa gốc thông già trơ trọi
Đứng bên đường nghe mối hận lên cao.

Nha Trang 1973

KẾT TỪ

*Ngược xuôi nhớ nửa cung đàn
Ai đem quán trọ mà ngăn nẻo về.*

TỰ TÌNH

Còn nghe được tiếng ve sầu
Còn yêu đóm lửa đêm sâu bập bùng
Quê người trên đỉnh Trường sơn
Cho ta gửi một nỗi hờn thiên thu.

N.Tr. 4 - 1975

NHỮNG NĂM ANH ĐI

Ngon gió đưa anh đi mười năm phiêu lãng
Nhìn quê hương qua chướng tích điêu tàn
Triều Đông hải vẫn thì thâm cát trắng
Truyện tình người và nhịp thở Trường sơn

Mười năm nữa anh vẫn làm li phố thị
Yêu rừng sâu nên khóe mắt rung rung
Tay anh với trời cao chim chiều rủ rỉ
Đời lênh đên thu cánh nhỏ bên đường

Mười năm sau anh băng rừng vượt suối
Tìm quê hương trên vết máu đồng hoang
Chiều khói nhạt như hồn ai còn hận tủi
Từng con sông từng huyết lệ lan tràn.

Mười năm đó anh quên mình sậy yếu
Đôi vai gầy từ thuở dựng quê hương
Anh cúi xuống nghe núi rừng hợp tấu
Bản tình ca vô tận của Đông phương

Và ngày ấy anh trở về phố cũ
Giữa con đường còn rợp khói tang thương
Trong mắt biếc mang nỗi hờn thiên cổ
Vẫn chân tình như mưa lũ biên cương.

MỘT BÓNG TRĂNG GẦY

Nằm ôm một bóng trăng gầy
Vai nghiêng tủi nhục hờn lay mộng tàn
Rừng sâu mấy nhịp Trường sơn
Biển đông mấy độ triều dâng ráng hồng
Khóc tràn cuộc lữ long đong
Người đi còn một tấm lòng đơn sơ ?
Máu người pha đỏ sắc cờ
Phương trời xẻ nửa giấc mơ dị thường
Quân hành đạp nát tà dương
Khúc ca du tử bã bàng trên môi
Tình chung không trả thù người
Khuất thân cho trọn một đời luân lưu.

N.Tr. 4 - 1975

LUÔNG CẢI CHÂN ĐÔI

Vác cuốc xuống chân đồi
Nặng mai hồng đôi môi
Nghiêng vai hờn tuổi trẻ
Máu đỏ rợn bên trời

Sức yếu lòng đất cứng
Sinh nhai tủi nhục nhiều
Thân gầy tay cuốc nặng
Mắt lệ nóng tình yêu

Thầy tóc trắng bơ vơ
Con mắt xanh đợi chờ
Đèn khuya cùng lẽ bóng
Khúc ruột rời đường tơ

Tuổi Thầy trông cánh hạc
Cánh hạc vẫn chốc mòng
Mắt con mờ ráng đỏ
Ráng đỏ lệ lưng trông

Chân đôi xanh luống cải
Đời ta xanh viễn phương
Sống chết một câu hỏi
Sinh nhai lỗ độ đường.

Nh.Tr. 1975

ÁC MỘNG

Lại ác mộng bởi rừng khuya tàn bạo đầy
Thịt xương người vung vãi lối anh đi
Nhưng đày mắt không cảm thù đỏ cháy
Vì yêu em trên lá đọng sương mai
Anh chiến đấu nhọc nhằn như cỏ dại
Thoảng trông em tà áo mỏng vai gầy
Ôi hạnh phúc anh thấy mình nhỏ bé
Chép tình yêu trên trang giấy thơ ngây
Đời khách lữ biết bao giờ yên nghỉ
Giữa rừng khuya nằm đợi bóng sao Mai
Để một thoáng giấc mơ tàn kinh dị
Dáng em buồn bên suối nhỏ mây bay

Rừng Vạn Giã 76

MỘT THOÁNG CHIÊM BAO

Người mắt biếc ngậy thơ ngày hội lớn
Khóe môi cười nắng quái cũng gầy hao
Như cò trắng giữa đồng xanh bất tận
Ta yêu người vì khoảnh khắc chiêm bao

Rừng Vạn giã 1976

TA BIẾT

Ta biết mi bọ rùa
Gặm nhấm tàn dẫy bí
Ta vì đời thiệt hơn
Khổ mọc mòn tâm trí

Ta biết mi là đế
Cắn đứt chân cà non
Ta vì đời đồ lệ
Nên phong kín nổi hờn

Ta biết mi là giun
Chui dưới tầng đất thẳm

Ta vì đời thiệt hơn
Đêm nằm mơ tóc trắng.

Rừng Vạn Giã 76

CỎ DẠI VEN BỜ

Không vì đời quẫn bức
Nhưng vì yêu rừng sâu
Bước đường vẫn tủi nhục
Biết mình đi về đâu

Ta muốn đi làm thuê
Đời không thuê sức yếu
Ta mộng phương trời xa
Trời buồn mây nặng trĩu

Ven bờ thân cỏ dại
Sức sống thẹn vai gầy
Tóc trắng mờ biên ải
Nổi hờn mây không bay

Mây không trôi về bắc
Người mơ về Trường sơn
Nắng chiều rung tủi nhục
Người trông trời viễn phương.

Rừng Vạn Giã 76

CUỐI NĂM

Lận đận năm chầy nữa
Sinh nhai ngọn gió rừng
Hàng cà phơi nắng lụa
Ngần ngại tiếng tha phương.

Rừng Vạn Giã 77

BẾP LỬA GIỮA RỪNG KHUYA

Ai biết mình tóc trắng
Vì yêu ngọn nến tàn
Rừng khuya bên bếp lạnh
Ngồi đợi gió sang canh.

Rừng Vạn Giã 77

TỔNG BIỆT HÀNH

Một bước đường thôi nhưng núi cao
Trời ơi mây trắng đọng phương nào
Đò ngang neo bên đây sương sớm
Chạm hết ân tình, nước lạnh sao ?

Một bước đường xa, xa biển khơi
Mây trùng sương mỏng nhuộm tơ trời
Thuyền chưa ra bến bình minh đỏ
Nhưng mấy nghìn năm tổng biệt rồi

Cho hết đêm hè trông bóng ma
Tàn thu khói mộng trắng Ngân hà
Trời không ngưng gió chờ sương đọng
Nhưng mấy nghìn sau ố nhật nhòa

Cho hết mùa thu biệt lữ hành
Rừng thu mưa máu dạt lều tranh
Ta so phần nhụy trên màu úa,
Trên phím dương cầm, hay máu xanh.

Nh.Tr. 77

CÂY KHÔ

Em xóa tóc cho cây khô sầu mộng
Đề cây khô mạch suối khóc thương nhau
Ta cúi xuống trên nụ cười chín mộng
Cũng mơ màng như phố thị nhớ rừng sâu.

Rừng Vạn Giã 77

ANH SẼ VỀ THĂM PHỐ CŨ

Mười năm sau anh sẽ về thăm phố cũ
Màu Trường sơn pha nắng rực trưa hè
Anh vẫn nhớ những con đường bụi đỏ
Và tình yêu trong ánh mắt rã rời.

Rừng Vạn Giã 77

NHÌN NGỌN NÉN KHUYA

Ta cúi xuống trên chân người bụi đỏ
Để nhìn sâu trong vết tích hoang đường
Ta sống lại trên môi cười rạng rỡ
Để nhìn sâu trong ngọn nến tàn canh.

Nh.Tr. 77

TRẦM MẶC

Anh ôm chồng sách cũ
Trầm mặc những đêm dài
Xót xa đời lữ khách
Mệnh yếu thể mà hay.

Nh.Tr. 77

NHỚ DƯƠNG CẦM

Tự hôm nào suối tóc ngọt lời ca
Tay em rung trên những phím lụa ngà
Thôi huyền tượng xô người theo cát bụi
Vùng đất đỏ bàn chân ai bồi rới
Đạp cung đàn sương ứa đọng vành môi
Đường xanh xanh phơn phớt nụ ai cười
Như tơ liễu ngại ngùng lay nắng nhạt
Lời tiễn biệt nói gì sau tiếng hát
Hỏi phương nào cho nguyện ước Trường sơn
Lời em ca phong kín nhụy hoa hờn
Anh trĩu nặng núi rừng trong đáy mắt
Mờ phố thị những chiều hôn suối tóc
Bóng ai ngồi so phím lụa đàn xưa.

BÀI THƠ BỎ SÓT

(...)

Bóng tôi xa đêm dài phố thị
Nhớ con đường thơm ngọt môi em
Ôi là máu tử hờn nô lệ
Bóng tôi mờ suối nhỏ đêm đêm.

TIẾNG GÀ GÁY TRƯA

Gà xao xác gọi hồn ta từ quá khứ
Về nơi đây cùng khôn với điêu linh
Hương trái đắng mùa thu buồn bụi cỏ
Ôi ngọt ngào đâu mái tóc em xinh

Từng tiếng lẻ loi buồn thống thiết
Nghe rộn ràng từ vết lở con tim
Từ nơi đó ta ghi lời vĩnh biệt
Nắng buồn ơi là đôi mắt ân tình

Còi xa vắng giữa trưa nào lạc lõng
Môi em hồng ta ước một vì sao
Trưa dài lắm nhưng lòng tay bé bỏng
Để vương dài trên vầng trán em cao.

Saigòn 78

ĐẠ KHÚC

Tiếng ai khóc trong đêm trường uất hận
Lời ai ru trào máu lệ bi thương
Hồn ai đó đôi tay gầy sờ soạng
Là hồn tôi tìm dấu cũ quê hương

Ai tóc trắng đìu hiu trên đỉnh tuyết
Bước chập chờn heo hút giữa màn sương
Viên đá cuội mấy nghìn năm cô quạnh
Hồn tôi đâu trong dấu tích hoang đường ?

Saigòn 78

TÌM EM TRONG GIÁC CHIÊM BAO

Ta tìm em trong giấc chiêm bao
Nỗi buồn thu nhỏ hàng cây cao
Cháy đỏ mùa đông ta vẫn lạnh
Bóng tối vương đầy đôi mắt sâu

Yêu em dâng cả ráng chiều thu
Em đốt tình yêu bằng hận thù
Cháy đỏ mùa đông ta vẫn lạnh
Giấc mơ không kín dãy song tù.

Trại giam X.4 Sài Gòn 79

TIẾNG NHẠC VỌNG

Ta nhớ mãi ngày Đông tràn rượu ngọt
Ngày hội mùa ma quỷ khóc chơi vui

Trưa phố thị nhạc buồn loang nắng nhạt
Chìm hư vô đáy mắt đọng ngàn khơi

Đây khúc nhạc đưa hồn lên máu đỏ
Bước luân hồi chen chúc cọng lau xanh
Xô đầy mãi sóng vàng không bến đỗ
Trôi lênh đênh ma quỷ rắc tro tàn.

Vẫn khúc điệu tự ngàn xưa ám khói
Ép thời gian thành rượu máu trong xanh
Rượu không nhạt mà thiên tài thêm cát bụi
Thì ân tình ngậy ngắt cõi mong manh

Ôi tiết nhịp thiên tài hay quỷ mị
Xô hồn ta lão đảo giữa tường cao
Trưa dài lắm ta luân hồi vô thủy
Đổi hình hài con mắt vẫn đầy Sao.

Trại giam X.4 Sài gòn 79

TÔI VẪN ĐỢI

Tôi vẫn đợi những đêm dài khắc khoải
Màu xanh xao trong tiếng khóc ven rừng
Trong bóng tối hận thù, tha thiết mãi
Một vì sao bên khóe miệng rung rung.

Tôi vẫn đợi những đêm đen lặng gió
Màu đen tuyền ánh mắt tự ngàn xưa
Nhìn hun hút cho dài thêm lịch sử
Dài con sông tràn máu lệ quê cha.

Tôi vẫn đợi suốt đời quên sóng vỗ
Quên những người xuôi ngược Thái Bình dương
Người ở lại giữa lòng tay bạo chúa
Cọng lau gầy trĩu nặng ánh tà dương

Rồi trước mắt ngục tù thân bé bỏng
Ngón tay nào gõ nhịp xuống tường rêu
Rồi nhắm mắt ta đi vào cõi mộng
Như sương mai, như ánh chớp, mây chiều.

Sài gòn 78

NGÔI GIỮA THA MA

Lửa đã tắt từ buổi đầu sáng thế
Một kiếp người ray rút bụi tro bay
Tôi ngồi mãi giữa tha ma mộ địa
Lạnh trắng tà lụa trắng trải rùng cây
Khuya ròn rợn gió vèo run bóng quỳ
Quỳ run run hôn mãi lóng xương gầy
Khóc năn nỉ sao hình hài chưa rã
Đề hồn tan theo đóm lửa ma trôi
Khi tâm tư chưa là gỗ mục
Lòng đất đen còn giọt máu xanh ngồi.

Sài gòn 79

QUÁN TRỢ CỦA NGÀN SAO

Mắt em quán trọ của ngàn sao
Ngọt ngắt hoang sơ ánh rượu đào
Pha loãng nắng tà dăng cát bụi
Âm lòng khách lữ bước lao đao.

Mắt huyền thăm thăm mượt đêm nhung
Mưa hạt long lanh rọi nền hồng
Sương lạnh đưa người xanh khói biển
Bình minh quán trọ nắng rung rung.

Trại giam Phan Đăng Lưu, Saigon 79

BUỔI SÁNG TẬP VIẾT CHỮ THẢO

Sương mai lịm khói trà
Gió lạnh vượt tờ hoa
Nhè nhẹ tay nâng bút
Nghe lòng rộn âm ba.

Sài gòn 80

大
為
壯
山
高

天
遠
松
枝
如
畫
長

靜
子
向
那
永
恆
日
光

THƯƠNG NHỚ

Mười lăm năm một bước đường
Đau lòng lũ thú đoạn trường Cha ơi
Đêm dài tưởng tượng Cha ngồi
Gối cao tóc trắng rã rời thân con
Phù sinh một kiếp chưa tròn
Chiêm bao hạc trắng hải hùng thiên cơ
Tuần trăng cũ nước tình cờ
Lạc loài du tử mắt mờ viễn phương
Tàn canh mộng đỏ vô thường
Bơ vơ quán trọ khói sương đọa đày.

N.Tr. 76

BÀI CA CÔ GÁI TRƯỜNG SƠN

Nàng lớn lên giữa Quê hương đỏ nát
Tay mẹ gầy mà đất sống hoang khô
Đàn em nhỏ áo chần không đủ ấm
Tuổi trắng tròn quanh má đọng sương thu.

Nửa đêm lạnh tóc nàng hương khói nhạt
Bóng cha già thăm thẳm tận u linh
Tuổi hai mươi mà đêm dài sương phủ
Ngọn đèn tàn tang trắng phủ mộng mênh.

Suốt mùa đông nàng ngồi thêu áo cưới
Đẹp duyên người mình vẫn phận rong rêu
Màu hoa đỏ tay ai nâng cánh bướm
Mà chân mình nghe cát bụi điều hiu

Vào buổi sáng sao mai mờ khói hận
Nghe quanh mình lang sói gọi bình minh
Đàn trẻ nhỏ dắt nhau tìm xó chợ
Tìm tương lai tìm rác rưởi mưu sinh.

Từ những ngày Thái Bình Dương dậy sóng
Quê hương mình khô quặn máu thù chung
Nàng không mơ buổi chiều phơi áo lụa
Mơ Trường Sơn vời vợi bóng anh hùng.

Từ buổi ấy nghe tim mình thổn thức
Nàng yêu người dang trọn khối tình chung
Không áo cưới mà âm thầm chinh phụ
Không chờ mong mà ước nguyện muôn trùng

Rồi từ đó tóc thề cao ước nguyện
Nên bàn chân mòn đá sỏi Trường Sơn
Thân bé bỏng dập diu theo nước lũ
Suối rừng xa ánh mắt vọng hoa ngàn

Trường Sơn ơi bóng tùng quân ngạo nghễ
Phận sắn bìm lầy lất với hoàng hôn
Quê hương ơi mấy nghìn năm máu lệ
Đôi vai gầy dang trọn cả mùa xuân.

PHỐ TRƯA

Phố trưa nắng đỏ cờ hồng
Người yêu cát bụi đời không tự tình
Sầu trên thế kỷ điêu linh
Giấc mơ hoang đảo thu hình tịch liêu
Hận thù sôi giữa ráng chiều
Sông tràn núi lở nước triều mệnh mông
Khói mù lấp kín trời đông
Trời oi, tóc trắng rủ lòng quê cha
Con đi xào xạc tiếng gà
Đêm đêm trông bóng Thiên hà buồn tênh
Đời không cát bụi chung tình
Người yêu cát bụi quê mình là đâu ?

N.TR. 4 - 1975

HẠ SƠN

Ngày mai sư xuống núi
Áo mỏng sờn đôi vai
Chuối hạt mòn năm tháng
Hương trầm lỡ cuộc say

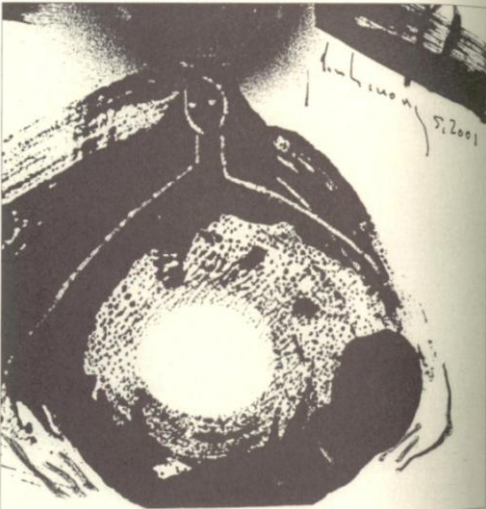
Bình minh sư xuống núi
Tóc trắng hờn sinh nhai
Phương đông mặt trời đỏ
Mùa hạ không mây bay

Ngày mai sư xuống núi
Phố thị bước đường cùng
Sư ho trong bóng tối
Điện Phật trầm mông lung

Bình minh sư xuống núi
Khóe mắt còn rưng rưng
Vì sư yêu bóng tối
Ác mộng giữa đường rừng.

TĨNH TỌA

Tháng 9/1983

Ôi nỗi buồn từ ngày ta
lạc bước
Cố quên mình là thân
phận thần tiên

TRÚC VÀ NHỆN

1

Nắng sớm in tường bạc
Trúc gầy ngả bóng xanh

Tâm tư lắng tĩnh mặc
Tơ nhện buông xuôi cành

2

Trúc biếc che ngày nắng
Hương chiều đuổi mộng xa
Phương trời nhuộm rắng đỏ
Tóc trắng nhện tơ lòa

3

Gió khẽ lay cành trúc
Hương vàng ánh nhện tơ
Buông rời giấc tịnh tọa
Nghe động phương trời xa

4

Ngõ vào qua khóm trúc
Cửa khép vượt đường mây
Tá túc trắng hờn nhện
Nghiêng nghiêng áo lụa dài.

5

Trúc già ngọn phơi phơi
Trời hận tuôn mưa rào
Nặng trĩu tình tơ nước
Trúc già lặng cúi đầu.

BÌNH MINH

Tiếng trẻ khóc ngân vang lời vĩnh cửu
Từ nguyên sơ sông máu thấm dòng xanh
Tôi là cỏ trôi theo dòng thiên cổ

Nghe lời ru nhớ mãi buổi bình minh.

Buổi vô thủy hồn tôi từ đáy mộ
Uống sương khuya tìm sinh lộ viễn trình
Khi nắng sớm hôn nồng lên nụ nhỏ
Tôi yêu ai, trời rực sáng bình minh ?

Đôi cò trắng yêu nhau còn bỡ ngỡ
Sao mặt trời thù ghét tóc nàng xinh ?
Tôi lên núi tìm nỗi buồn đâu đó
Sao tuổi thơ không khóc buổi bình minh ?

HẠT CÁT

Nữ vương ngự huy hoàng trong ráng đỏ
Cài sao hôm lấp lánh tóc mai
Bà cúi xuống cho đẹp lòng thần tử

Kìa, khách lạ, người là ai ?

Tôi sứ giả Hư vô
Xin gửi trong đôi mắt Bà
Một hạt cát.

LOẠN THỊ

Cắt gân máu chiêm bao qui hiện
Ai làm gì bên chiếc ghế mây
Vách tường trắng bàn tay năm ngón
Một bông hồng năm cánh đang xoay.

Chông gồi cao không thấy mặt trời
Trên khung cửa con chim thất cổ
Đàn kiến bò hạt cát đang rơi
Tôi nhắm mắt trầm ngâm ánh lửa.

VẾT RẠN

Áo lụa mỏng đẹp bờ vai thiếu phụ
Tóc nàng xanh chỉ nói một tình riêng
Tôi nhạc sỹ, nhưng âm đàn ngược gió
Nàng yêu chồng cho giấc ngủ bình yên.

Nắng lụa đỏ phủ tường rêu xám bạc
Lá cây xanh nghiêng xuống mắt mơ màng
Người có biết mặt trời kia sẽ tắt ?
Tôi yêu người từ vết rạn thời gian.

TRĂNG

1

Nhà đạo nguyên không khách
Quanh năm bạn ánh đèn
Thẹn tình Trăng liếc trộm
Bẽn lẽn núp sau rèm.

2

Yêu nhau từ vụn kiếp
Nhìn nhau một thoáng qua
Nhà đạo nguyên không nói
Trăng buồn trăng đi xa.

BỒI HỒI

Thời gian đi khắp khiêng
Đẻ rưng phấn rơi hồng
Tơ nằng dài tâm sự
Bồi hồi mộng vẫn không.

BÀI CA CUỐI CÙNG

Chim trời xếp cánh
Hát vu vơ mấy tiếng trong lồng;
Nhớ mãi rừng cây thăm thẳm
Ủ tâm tư cho hạt thóc cay nồng
Rát bỏng với nỗi hơn khổ nhục
Nó nhịn ăn
Rồi chết gục.

Ta đã hát những bài ca phố chợ;
Người ăn mày kêu lịch sử đi lui;
Chàng tuổi trẻ cụt chân từ chiến địa

Vỡ lẽ đường đoán mộng tương lai.

Lông lấy chiếc lông son
Hạt thóc căng nổi hờn
Giữa tường cao bóng mát
Âm u lời ca khổ nhục
Nó nhịn ăn
Và chết.

Ta đã hát bài ca của suối:
Gã anh hùng bẻ vụn mặt trời,
Gọi quỷ sứ từ âm ty kéo dậy,
Ngập rừng xanh lập lánh ma trôi.

Đêm qua chiêm bao ta thấy máu,
Từ sông Ngân đổ xuống cõi người
Bà mẹ xoi tim con thành lỗ,
Móc bên trong hạt ngọc sáng ngời.

Lông son hạt cơm trắng
Cánh nhỏ run uất hận
Tiếng hát lịm tắt dần
Nó đi về vô tận.

MỘNG NGÀY

Ta cõi kiến đi tìm tiên động
Cõi trường sinh đàn bướm dập dờ.
Cóc và nhái lang thang tìm sống,
Trong hang sâu con rắn nằm mơ.

Đầu cửa động đàn ong luân vũ
Chị hoa rừng son phấn lẳng lơ.
Thẹn hương sắc lau già vượn dậy;
Làm tiên ông tóc trắng phát phơ.

Kiến bò quanh nhọc nhằn kiếm sống
Ta trên lưng món nợ ân tình.
Cũng định mệnh lạc loài Tổ quốc,
Cũng tình chung tơ nắn mong manh.

Ta hỏi kiến nơi nào cõi tịnh
Ngoài hư không có dấu chim bay,
Từ tiếng gọi màu đen đất khô,
Thấp tâm tư thay ánh mặt trời ?

Ta gọi kiến, ngập ngừng mây bạc;
Đường ta đi, non nước bồi hồi.
Bóc quá khứ, thiên thần kinh ngạc;
Cấn vô biên trái mộng vỡ đôi.

Non nước ấy trầm ngâm từ độ
Lửa rừng khuya yêu xác lá khô.
Ta đi tìm trái tim đã vỡ;
Đổi thời gian ta gặm hư vô.

Sài gòn 1984

TỈNH THẤT

2000 2001

Amber
7-76

TĨNH THẤT

1.

Cho tôi một hạt muối tiêu
Bờ môi em nhạt nắng chiều lân la
Tôi đi chân chính sơn hà
Hồng rơi vách đá mù sa thị thành.

Oct. 20

2.

Đến đi vó ngựa mơ hồ
Dấu rêu còn đọng trên bờ mi xanh

3.

Nghìn năm trước lên núi
Nghìn năm sau xuống lầu
Hạt cải tròn con mắt
Dấu chân người ở đâu?

4.

Ta không buồn,
có ai buồn hơn nữa?
Người không đi,
sông núi có buồn đi?
Tia nắng mỏng soi mòn khung cửa;
Để ưu phiền nhuộm trắng hàng mi.
Ta lên bờ,
nắng vỡ bờ rách rách.
Gió ở đâu mà sông núi thì thâm?
Kìa bóng cỏ nghiêng mình che hạt cát
Ráng chiều xa, ai thấy mộ sương dầm?

5.

Lon sữ bò nằm im bên chợ;
Con chó lạc
đến vỗ nhịp
trời mưa.
Tôi lang thang
đi tìm cọng cỏ
Nó nhìn tôi
vô tư.

6.

Thuyền ra khơi, có mấy tầng tâm sự?
Nắng long lanh, bóng nước vọt đầu ghềnh.

7.

Trời cuối thu se lạnh
Chó giỡn nắng bên hè
Nắng chọt tắt
Buồn lê thê.

8.

Lời rao trong ngõ hẻm:
Đồng hồ điện!
Cầu giao!
Công tắc!
Những lời rao chọt đến chọt đi.
Một trăm năm mưa nắng ra gì,
Cánh phượng đỏ đầu hè, ai nhặt?

9

Nghe luyến tiếc như sao trời mơ ngủ
Đêm mênh mông để lạc lối phù sinh
Ánh điện đường vẫn nhìn trơ cửa sổ
Ngày mai đi ta vẽ lại bình minh.

10.

Để trong góc tim một quả xoài,
Khi buồn vớ vẫn lấy ra nhai
Hỏi người năm cũ đi đâu hết?
Còn lại mình ta trên cõi này.

Anh vẽ hình tôi, quên nửa hình.
Nửa nằm quán trọ, nửa linh đình.
Nửa trên thiên giới, quần tiên hội,
Nửa thức đêm dài, ôi u minh.

11.

Lặng lẽ nằm im dưới đáy mồ;
Không trăng không sao mộng vẫn vơ.
Tại sao người chết, tình không chết?
Quay mấy vòng đời, môi vẫn khô.

12.

Một hai ba
những ngày quên lãng;
Tôi vùi đầu trong lớp khói mù.
Khói và bụi
chen nhau thành tư tưởng;
Nhưng bụi đường lêu lổng bên thân u.

13.

Bỏ mặc đàn bò đôi mắt tình diêu vợi,
Ta lên trời, làm Chúa Cả Hư Vô.
Nhìn xuống dưới mặt đất dày khói thuốc;
Loài người buồn cho chút nắng hong khô.

14.

Giữa Thiên đường rong chơi lêu lổng.
Cõi vĩnh hằng mờ nhạt rong rêu.
Ta đi xuống quây trần hoàn nổi sóng;
Đốt mặt trời vô hạn cô liêu.

15.

Con trâu trắng thân thờ góc phố
Nổi hoài hương nhơ mãi nhúm trắng mòn
Đám sẻ lạnh gặt gù trên mái đỏ;
Sương chiều rơi có thấy lạnh nhiều hơn?
Một chuỗi rấn rình mò trong hẻm nhỏ;
Không bụi đường đâu có chỗ đi hoang.

16.

Bút cọng cỏ
Đo bóng thời gian
Dài mệnh mang

17.

Cho xin chút hạt buồn thôi;
Để cho ngọn gió lên đồi rắc mưa.
Gió qua ngõ phố mập mờ;
Mưa rơi đâu đó mấy bờ cỏ lau.
Nắng trưa phố cổ úa màu,
Tôi đi qua mộng đời cao giật mình.

18.

Lão già trên góc phố
Quần quai trời mưa đông
Áo lụa gầy hoa đỏ
Phù du rụng xuống dòng

19.

Anh đi để trống cụm rừng
Có con suối nhỏ canh chừng sao Mai
Bóng anh dẫm nát điện đài

20.

Ôi nỗi buồn
Thần tiên vĩnh cửu.
Nhớ luân hồi
cát bụi đỏ mắt ai.

21.

Tiếng muỗi vo ve
Người giật mình tỉnh giấc
Ngoài xa kia
Ai đang đi?

Nước lũ tràn
Em nhỏ chết đuối
Tôi ngồi trên bờ
Vuốt ngọn cỏ mơ.

22.

Người hận ta
Bỏ đi trong thiên hà mộng du
Bóng thiên nga bơ vơ.

Nghìn năm sau
Trong lòng đất sâu
Thấm hạt mưa rào
Giọt máu đổi màu.

23.

Hoang vu
Cồn cát cháy
Trăng mù

Hoang vu
Cồn cát
Trăng mù

Cỏ cây mộng寐
Cơ đồ nước non.

24.

Người đi đâu bóng hình mòn mỏi
Nẻo tới lui còn dấu nhạt mờ
Đường lịch sử
Bốn nghìn năm dọn sóng
Để người đi không hện bến bờ.

25.

Gió cao bong bóng vỡ
Mây sương rải kín đồng
Thành phố không buồn ngủ
Khói vỹ bờ hư không

26.

Đàn cò đứng gập ghềnh không ngủ
Ngóng chân trời con mắt u linh
Chân trời sụp ngàn cây bóng rủ
Cỗ luân hồi mở rộng bình minh

27.

Chờ dứt cơn mưa ta vô rừng
Bồi hồi nghe khói lạnh rung rung.
Ngàn lau quét nắng lùa lên tóc;
Ảo ảnh vô thường, một thoáng chung?

Mùng 1 Tân Tỵ

28.

Ở kia, nắng đỏ hiên chùa.
Trăng non rỏ máu qua mùa mãn tang.
Áo thầy bạc thếch bụi đường.
Khói rêu ố nhạt vách tường dựng kính.

29.

Người không vui, ta đi về làm ruộng.
Gieo gió xuân chờ đợi mưa hè.
Nghe cóc nhái gọi đôn khe suối
Biết khi nào phố chợ chắn bờ đê.

Mùng 1 tháng Giêng

30.

Thao thức đêm khuya trộm bóng ma.
Ẩn tình khách trọ, nền đâm hoa.
Chồi mai trẩy lá, mùa xuân đợi.
Đã quá mùa xuân ánh điện nhòa.

31.

Oi người cắt cỏ ở bên sông,
Nước cuộn ngoài khơi có bận lòng?
Phấn liều một thời run khóe miệng;
Hương rừng mờ nhạt rải tầng không.

32.

Khói ơi bay thấp xuống đi
Cho ta nắm lại chút gì thanh xuân
Ta đi trong cõ Vĩnh hằng
Nhớ tàn cây nhỏ mấy lần rụng hoa.

MỤC LỤC

PHƯƠNG TRỜI VIỄN MỘNG

MỘNG TRƯỜNG SINH 4

CÁNH CHIM TRỜI 4

HƯƠNG NGÀY CŨ 5

HOÀI NIỆM.....5

KHUNG TRỜI CŨ.....6

MƯA CAO NGUYÊN 6

TÓC HUYỀN.....7

HẬN THU CAO.....7

KẾT TỪ.....8

GIÁC MƠ TRƯỜNG SƠN

TỰ TÌNH.....8

NHỮNG NĂM ANH ĐI 9

MỘT BÓNG TRĂNG GẦY 10

PHỐ TRƯA.....25

LUÔNG CÁI CHÂN ĐÒI.....	10
ÁC MỘNG	11
MỘT THOÁNG CHIÊM BAO	12
TA BIẾT	12
CỎ DẠI VEN BỜ.....	13
CUỐI NĂM.....	14
BÉP LỬA GIỮA RỪNG KHUYA	14
TÓNG BIỆT HÀNH	14
CÂY KHÔ.....	15
ANH SẼ VỀ THĂM PHỐ CŨ	15
NHÌN NGỌN NẾN KHUYA.....	16
TRÀM MẶC	16
NHỚ DƯƠNG CẦM.....	17
BÀI THƠ BỎ SÓT	17
TIẾNG GÀ GÁY TRƯA.....	18
DẠ KHÚC	18

TÌM EM TRONG GIÁC CHIÊM BAO	19
TIẾNG NHẠC VỌNG	19
TÔI VẪN ĐỢI.....	20
NGỒI GIỮA THA MA	21
QUÁN TRỢ CỦA NGÀN SAO.....	22
BUỔI SÁNG TẬP VIẾT CHỮ THẢO	22
THƯỜNG NHỚ	23
BÀI CA CÔ GÁI TRƯỜNG SƠN	23
HẠ SƠN	25

TỈNH TỌA

TRÚC VÀ NHỆN	26
BÌNH MINH.....	27
HẠT CÁT	28
LOẠN THỊ	29
VẾT RẠN.....	30
TRĂNG	31

BỒI HỒI.....	32
BÀI CA CUỐI CÙNG	32
MỘNG NGÀY	34
<i>TÌNH THẮT 2002-2001.....</i>	<i>73-92</i>

Tuệ Sỹ

THẮNG MAN
giảng luận

AN TIÊM

Nhà xuất bản An Tiêm
766 South Second street.
San Jose, CA 95112 – ÚA
Tel: (406) 295-2436 Fă: (406) 292-3604